

Վահան Տերյան

Դու անուն չունես, քեզ ինչպես կանչես

Դու անուն չունես, քեզ ինչպես կանչես,
Եվ ուղի չըկա երկիրդ գալու.
Տխուր երգերըս որքան էլ հնչեն,
Որքան էլ հնչեն, քեզ չեն հասնելու:

Ոչ հրմայական աղոթքներ և ոչ
Նվագներ գիտես, որ սիրտըդ դյուրես,
Հլու է կամքիդ իմ սիրտը դողողջ,
Իմ սիրտը բաց է քո նիզակի դեմ:

Փոված եմ ահա քո գեղեցկության,
Քո անքննելի կարողության դեմ.
Լուսավորի՛ր սև համրությունն իմ տան.
Ամբողջ աշխարհը քո ցուրն է արդեն:

Հայտնվի՛ր անհուն փայլով ու փառքով,
Ժպիտըդ փոխիր իմ երկրի մթնում.
Տանջի՛ր ինձ վերջին քաղցր տանջանքով,
Քեզ գո՛վք, քեզ օրհնե՛նք, քեզ փա՛ոք անհատնում...